

РЕШЕНИЕ

№ 12535

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5126** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63в от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на "ПИК ЕНД М ИНВЕСТ" ЕООД, ЕИК –[ЕИК], против Решение № 1418/22.03.2024 г., постановено по НАХД № 447/2023 г. по описа на СРС, НО, 100 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2200376 от 04.11.2022 г., издадено от и.д. директора на дирекция "Инспекция по труда" – С. (ДИТ С.), с което на дружеството, на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ.

Касаторът намира оспореното решение за неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че не е извършил вмененото му в НП нарушение, като неправилно въззивният съд е приел за неприложима нормата на чл. 415в, ал. 1 от КТ доколкото нормата на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. не попада в обхвата на чл. 415в, ал. 2 КТ. По тези съображения претендира отмяна на обжалваното решение, като бъде приложена разпоредбата на чл. 415в КТ.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. В., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – директор на Дирекция "Инспекция по труда" – [населено място], чрез

юрк. С., оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено решението на СРС, като бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Районният съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е установил от фактическа страна следното:

Със заповед № 00019 от 30.06.2022 г. е прекратен трудовият договор № 00022 от 29.04.2022 г., сключен между Б. Х. С. и работодателя "ПИК ЕНД М ИНВЕСТ" ЕООД, считано от 01.07.2022 г. След прекратяване на трудовото правоотношение С. е подал заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица, по повод на което е извършена проверка в НОИ и е установено, че в регистъра на трудовите договори за лицето е подадена информация от "ПИК ЕНД М ИНВЕСТ" ЕООД за сключен трудов договор от 29.04.2022 г., но не е подадено уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ за прекратяване на трудовото правоотношение на служителя. Работодателят е подал въпросното уведомление на 08.08.2022 г. до НАП. Във връзка с извършената проверка в НОИ е подаден сигнал до Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", където е извършена проверка по случая, за която е съставен протокол № ПР2224958 от 12.08.2022 г. От протокола се установява, че при проверката са констатирани обстоятелства, сред които и посочените по-горе, като е прието, че е осъществено нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ. Протоколът от проверката бил връчен на 12.08.2022 г. на представляващия дружеството – работодател. Гореустановените факти са отразени в акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, въз основа на който срещу касатора е издадено НП, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 1500 лева на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. чл. 414, ал. 1 от КТ.

Съдът не е констатирал допуснати в хода на административнонаказателното производство нарушения на процесуалните правила или материалния закон, които да са основание за отмяна на НП. Приел е, че АУАН и НП са съставени законосъобразно, от компетентен орган, с необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Нарушението по чл. 62, ал. 3 от КТ било безспорно установено, поради което законосъобразно било санкционирано дружеството – работодател. Решаващият състав е изложил и съображения за липса на предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 415в от КТ. По горните съображения, съдът потвърдил наказателното постановление, като законосъобразно.

Оспореното решение е неправилно.

По делото не е спорно, че в процесния случай работодателят не е изпратил уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ до ТД на НАП в законоустановения 7 - дневен срок от прекратяване на трудовия с Б. С.. Това деяние е квалифицирано от АНО като нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5/29.12.2002 г. за съдържанието и реда за

изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ, според която уведомлението съгласно приложение № 1 се изпраща в седмодневен срок от прекратяване на трудовия договор.

Адресатът на задължението, произтичащо от тази разпоредба е посочен в чл. 62, ал. 3 от КТ, според чиято разпоредба в седемдневен срок от прекратяването на трудовия договор работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Тази норма частично е възпроизведена в чл. 1, ал. 1 от издадената въз основа на чл. 62, ал. 5 (предишна ал. 4) от КТ Наредба № 5 от 2002 г. за съдържането и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ.

В посочената наредба обаче липсват норми със санкционен характер като същата урежда реда за изпращане на уведомлението му, формата и съдържанието му, както и действията на работодателя след получаване на уведомленията, начин за отстраняване на непълноти и грешки в същите и образците на документите.

Настоящият състав счита, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на ЗАНН, водещи до отмяната на наказателното постановление. Налице е нарушение на чл. 42, т. 5 от ЗАНН, тъй като неправилно АНО е определил нарушената законова разпоредба. Задължението на работодателя да уведоми съответната ТД на НАП, при прекратяване на трудов договор произтича пряко от разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от КТ, която обаче не е посочена в съставения АУАН, като вместо нея е цитирана разпоредба от подзаконов нормативен акт, уреждащ процедурата и формата за изпълнение на задължението, но не и основанието за неговото възникване.

Посоченият порок на акта, свързан с неправилната квалификация на констатираното бездействие не само не е бил отстранен по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, но е залегнал в абсолютно същия вид и в издаденото НП, с което са нарушени изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, като отново наказващият орган се е позовал на норма от Наредбата. Цитираните от актосъставителя, а впоследствие и от наказващия орган норми от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. не могат да заменят законовата разпоредба, съдържаща общото правило за поведение по чл. 62, ал. 3, изреч. първо от КТ.

Също така следва да се отбележи, че в случая АНО на касатора е ангажирана на основание чл. 414, ал. 1 от КТ, която установява състав на административно нарушение на разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. При това съдът намира, че некоректното определяне на нарушената разпоредба, е довело и до неправилно определяне на санкционната такава, а именно чл. 414, ал. 1 КТ, вместо приложимата към изложената фактическа обстановка норма на чл. 414, ал. 3 от КТ. Действително и в двете норми са предвидени идентични минимални и максимални размери на предвидените наказания, но за целите на санкционния административнонаказателен процес, тази разлика е съществена и също съставлява самостоятелно основание за отмяна на НП. В този смисъл са и решенията на АССГ по адм. дело № 10972 от 2014 г., адм. д. № 8328 от 2017 г., адм. д. № 10786 от 2020 г., адм.д. № 7121 от 2022 г.

Предвид гореизложеното решението на СРС и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени.

За настоящата инстанция касаторът не претендира разноски. В производството пред СРС с жалбата е заявено искане за присъждане на разноски, но по делото липсват доказателства за реалното им заплащане.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1418/22.03.2024 г., постановено по НАХД № 447/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-2200376 от 04.11.2022 г., издадено от и.д. директора на дирекция "Инспекция по труда" – С. (ДИТ С.), с което на ПИК ЕНД М ИНВЕСТ" ЕООД, ЕИК –[ЕИК], на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 1 500 лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: